

2. Ansøgerlandene kan ikke påberåbe sig de protokoller, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten om Danmarks og Irlands stilling og om Det Forenede Kongeriges stilling. I øvrigt hedder det i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, at »Schengen-reglerne og yderligere foranstaltninger, der træffes af institutionerne inden for rammerne heraf, betragtes som gældende regler, der skal accepteres fuldt ud af alle stater, der søger om optagelse«.

3. I Kommissionens forslag har medlemsstaterne mulighed for at give visse kategorier af personer fritagelse eller dispensation i henhold til praksis i international ret eller sædvane.

4. I EF-traktatens artikel 62, 64 og 67 (tidligere artikel 73 J, 73 L og 73 O) er det fastsat, hvordan tredjelande kan overføres fra listen over de lande, hvis statsborgere skal have visum, til listen over de lande, hvis statsborgere er fritaget fra dette krav.

(¹) KOM(2000) 27 endelig udg.

(2001/C 72 E/214)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2005/00
af Adriana Poli Bortone (UEN) til Kommissionen

(16. juni 2000)

Om: Lov nr. 196 fra 1997 om Treu-pakken

I EFT (¹) offentliggjordes Kommissionens beslutning af 11. maj 1999 (2000/128/EF) om Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen i form af uddannelses- og arbejdsaftaler, dels med henvisning til tidsbegrænsede aftaler, som har fundet anvendelse efter november 1995, og dels med hensyn til omdannelse af disse aftaler til ikke-tidsbegrænsede aftaler i henhold til artikel 15 i lov 196 af 24.6.1997 (Treu-pakken). Mezzogiorno i Italien er et af de områder i Europa, der har størst arbejdsløshed. En lang række virksomheder i Mezzogiorno har indgået uddannelses- og arbejdsaftaler efter november 1995 i henhold til en italiensk lov (lov 863/84), som fastsætter adgangsbetingelser og gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med Kommissionens krav. Disse virksomheder er i en yderst vanskelig situation, blot fordi de har overholdt den italienske stats love. En tilbagebetaling af den støtte, der er ydet til disse virksomheder i de seneste 15 år, ville helt sikkert medføre en fallit med tab af yderligere mange tusinde arbejdspladser.

Hvilke beslutninger agter Kommissionen at træffe for at forhindre en eventuel skade på virksomhederne i Mezzogiorno?

(¹) EFT L 42 af 15.2.2000.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. juli 2000)

Kommissionen fastslog i sin beslutning af 11. maj 1999 (2000/128/EF) om Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen (¹), at støtte til fordel for beskæftigelsen i form af uddannelses- og arbejdsaftaler kun er forenelige med fællesmarkedet, hvis den vedrører oprettelsen af nye stillinger i den støttemodtagende virksomhed til arbejdstagere, som endnu ikke har fundet beskæftigelse eller har mistet deres tidligere job – samt ansættelse af arbejdstagere, der har særlige vanskeligheder ved at blive integreret eller igen at blive optaget på arbejdsmarkedet. Med hensyn til støtte til omdannelse af uddannelses- og arbejdsaftaler til ikke-tidsbegrænsede aftaler har Kommissionen fastslået, at denne støtte er forenelig med fællesmarkedet, hvis den overholder forpligtelsen gående ud på, at støtten skal medføre en nettostigning af antallet af faste arbejdspladser i virksomheden.

Al støtte til fremme af anvendelsen af uddannelses- og arbejdsaftaler og til omdannelse af uddannelses- og arbejdsaftalerne til ikke-tidsbegrænsede aftaler, som ikke overholder ovennævnte betingelser, skal betragtes som uforenelig med fællesmarkedet og skal derfor tilbagebetales for at genoprette den konkurrencemæssige situation, der eksisterede før den ulovlige ydelse af støtten, som har påvirket samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejet konkurrencen.

Kommissionen har ved sin beslutning om ovennævnte støtteordning taget særlig hensyn til de specifikke problemer i forbindelse med den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation i Mezzogiorno.

For så vidt angår støtte, der betragtes som uforenelig med fællesmarkedet, fremgår det af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽²⁾, at Kommissionen i tilfælde af en negativ beslutning vedrørende ulovlig støtte skal kræve af den pågældende medlemsstat, at den træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at støttemodtagerne betaler støtten tilbage.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 15.2.2000.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999.

(2001/C 72 E/215)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2010/00
af Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Omveksling af gamle mønter til euro

Senest den 1. januar 2002 vil de gamle valutaer i euroområdet blive direkte omvekslet til euro. Ifølge oplysninger fra delstaternes centralbanker i Tyskland findes der endnu ingen ordning for omveksling af valutaer, som ikke er indenlandske. Formodentlig gemmer europæerne i deres hænder eller lommer beløb i milliardstørrelse i form af mønter fra andre eurostater.

På denne baggrund bedes Kommissionen besvare følgende:

1. Hvordan regner Kommissionen med, at der skal ske med disse mønter?
2. Skal centralbankerne forpligtes til at modtage ikke alene pengesedler men også mønter i andre europæiske valutaer som led i omvekslingen til de nye eurosedler og -mønter?
3. Hvilke konkrete initiativer agter Kommissionen at træffe i dette øjemed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(24. juli 2000)

Der skal gøres opmærksom på, at det hidtil ikke i nogen medlemsstat i euroområdet har været muligt at veksle mønter fra en anden medlemsstat. Spørgsmålet er derfor, om der, i forbindelse med introduktionen af de nye euromønter, skal indføres en sådan tjeneste, til hvilken pris, på hvilke vilkår og hvem skal dække omkostningerne. Med hensyn til det logistiske problem med at håndtere forskellige møntpålydender, vil vekslingen af de mængder, der findes i Fællesskabet, kræve betydelige ressourcer, uanset om tjenesten udføres af den private eller den offentlige sektor inkl. centralbankerne. Kommissionen er opmærksom på problemet og prøver at finde en løsning, der både er økonomisk forsvarlig og tilfredsstillende for borgerne.

(2001/C 72 E/216)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2016/00
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) til Kommissionen

(21. juni 2000)

Om: Den europæiske skibsværftsindustri

I sit svar på min skriftlige forespørgsel E-2795/99 ⁽¹⁾ bekræftede kommissionsmedlem Monti, at driftsstøtten ifølge Rådets forordning nr. 1540/98 ⁽²⁾ om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien